

Papežev tajnik kardinal Pacelli, s katerim se papež v težki bolezni dnevno razgovarja.

zaprl Rudolf V. Vodopivec, ki je zgoraj omenjeni laži-Simič in po pravem poklicu mednarodni pustolovec ter slepar.

Prijet, ker je ukradel v Avstriji radijo-aparat. Mariborska policija je aretirala in izročila sodišču 26letnega Andreja Robnika iz Remšnika. Lansko leto decembra je izvršil vlom v gostilno v Pöfingbrunn v Avstriji. Odnesele je dragocen radijo-aparat, katerega je prodal na Pobrežju pri Mariboru za 1000 Din.

Mariborska tihotapca prijeta v Čakovcu. Policija v Čakovcu je prejela te dni obvestilo, da sta pripravila mariborska tihotapca precej saharina, da bi ga spravila v Čakovec. Ker bi se naj pripeljala švercarja v avtomobilu, jima je nastavila policija v kraju Nedeljšče zasado. Okoli 1. ure v noči 21. januarja je res pridrčal velik avto proti omenjenemu kraju in pripravljeni tražniki so ga zaustavili. Razven šoferja sta bila v vozu še mariborska tihotapca Peter Koropec in Alojz Zorčič. Pri preiskavi avtomobila so dobili 30 kg saharina. Koropec je imel pri sebi samokres ter dva lovska noža, kar znači, da je

Predsednik turške republike najbogatejši dedič.

Kot dediča po nedavno umrlem Bazilu Zaharovu, kralju oboroževanja, ki je zapustil ogromno premoženje, so prišli v poštev sir Basils, pokojnikov bratranec, ter Melpomene in Aleksandra Zaharya, pokojnikov sestrini, na katere bi odpadlo premoženje v enakih delih. Ker sta pa obe dedinji že nad 80 let stari, sta se sedaj odpo vedali tej veliki dediščini v korist predsedniku turške republike Kemalu Atatürku, ki postane n. ta način glavni dedič pokojnega Bazila Zaharova.

Italijani se že vozijo z avtomobili in avtobusi po Abesiniji.

Te dni so priredili prvo avtomobilsko dru-

Še ta teden!

Mnogi naši naročniki so imeli skrb za svoj list in so že uredili glede naročnine za celo leto 1937. Jih je pa še tudi lepo število takih, ki tega niso še storili. Tem danes sporočamo, da je ta teden zadnji teden, ko še morejo kot celoletni naročniki priti v seznam zavarovancev. Pozneje po 31. januarju moramo seznam zaključiti. Takoj torej, ko to čitate, napišite položnico in vplačajte Din 32.— za celoletno naročnino! Ako položnice nimate, dobite na pošti splošno položnico, v katero vpišete še našo številko 10.603 Uprava Slovenskega gospodarja v Mariboru. Nakažite še ta teden!

Kako agitirajo po Kranjskem?

Po Kranjskem agitirajo za svoj tednik ves ta mesec z velikimi uspehi. Vsi so požrtvovalni, posamezniki in društva. So župnije, kjer ima sedaj prav vsaka hiša naš tednik. Prava tekma je in vsi vedo, da delajo za veliko našo stvar. Istočasno kažejo seveda tudi na nas na bivšem Štajerskem in se jim zdi, da je pri nas tudi tako. Resnici na ljubo povemo, da imamo nekaj prav požrtvovalnih ljudi in društev, da jih pa tudi zelo veliko ob strani stoji! Prepričani smo, da jih bo sedaj zgled s Kranjskega potegnil za seboj in da bodo še ta teden storili, kar je le mogoče! Še ta teden!

Kam ste dali pravilnik?

Ta mesec smo priložili vsaki številki dva izvoda pravilnika in smo prosili, da bi enega hranili za sebe, enega pa izročili sosеду, ki še nima naročenega »Slovenskega gospodarja«. Svojega ste gotovo shranili, saj je to važno za vas. Ali pa ste drugega izročili svojemu sosеду? Storit mu to dobro vsaj še ta teden!

Neplačanim!

Mnogi pravijo, da naj jim list pošljamo kar naprej, da bodo že pozneje plačali. Kdor nam to pismo sporoči, mu radi ustrezemo, vendar dalje kot do marca ne moremo čakati. Mnogi nam pa rečejo, če jim naprej pošljamo, da smo vsiljivi, to pa nočemo biti, da niso naročili in da nič ne plačajo. Zato bomo ustavili list vsem, ki niso poravnali naročnine, še ta teden! Papir za tisk se je toliko podražil, da je nemogoče pošiljati list brezplačno. Prosimo, da to vsi upoštevate in po možnosti plačate naročnino še ta teden!

bil pripravljen na odpor. Policija je zalepila avto ter oddala čakovškemu sreskemu načelnstvu šoferja in oba švercarja, da z njimi dalje postopa.

Vlom v župnišče. V Hočah je bil izvršen v noči od 22. na 23. januarja vlom v bla-

gajno v župnijski pisarni. Vlomilec je odnesel 9000 Din dekanijske zbirke.

Iz slamnjače je sevil neznanec posestniku Ivanu Ribiču v Ročici pri Sv. Marjeti ob Pesnici prihranek v znesku 1400 dinarjev.

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

3

»Prosim gospoda sodnika, da naj brani dobro ime takega dekleta, kakor je naša Veronika,« je zahteval mežnar.

Sodnik je švignil z očesom mimo Veronike. Bila je lepo dekle. Okoli mladostnih lic se je vil venec zlatih kit. Dvoje globokih oči je sanjavo strmelo v svet; v krepkih potezah obraza pa se je z deklinjo milobo kosala moška odločnost.

Po kratkem molku je rekel sodnik na svoj mrzki način:

»Ako se je dekletu zgodila krivica, naj toži! Brez tožbe sodišče ne more ničesar.«

»Jaz pa sem zmeraj menil, da je sodišče dolžno, braniti in varovati čednost in poštenje,« se je obregnil mežnar.

Sodnik se za mežnarjevo očitjanje ni zmenil, ampak je po svoje nadaljeval:

»Beseda je o tatvini v šmarski cerkvi. Lavrinec Melhar naj pove, kar ima povedati, naj se brani, če se more!«

»Tožba tega dekleta je prazna in ni drugega, kakor neumno podtikanje,« je jezno odgovoril sodnikov sin. »Ne tajim, da me je na pokopališču sre-

čala. Bil sem na vasi in sem se po najkrajši poti vračal.«

»Pri kom na vasi? Natanko je treba povedati.«

»To bom storil, kadar bova z gospodom očetom na samem. Temle ljudem, ki so mi sovražni, pa ne bom vsega na nos obešal.«

»Saj vemo, kje je bil!« se je oglasil mežnar. »Na Fužini seveda, v tisti krčmi, kjer se ti zbira vse, kar je nič prida. Pravim: tam bi znali razbojnika najti, ko bi gospod sodnik hoteli.«

»V tisti krčmi na Fužini še nisem bil. Sicer pa boste, mežnar, za svojo besedo še odgovor dajali. So še drugi ljudje, ki ne bodo vašega obrekovanja kar tako požrli. Krčma na Fužini je poštena kakor vsaka druga.«

»Hoho, nikar je ne zagovarjajte! Saj vsi vemo, kaj se tam godi. Grofov jagar zbira tam lahkomi-selno mladino, da pijančujejo, kvartajo in počnejo reči, da nas Bog varuj! Gospod sodnik, ako kmalu ne boste kaj ukrenili, se bo vsa mladina pogubila.«

»Jaz o tem ne vem nič. Sodniki ni nihče ničesar naznanil,« je odgovoril sodnik nemarno.

»Gospod sodnik, trikrat sem bil pri vas in sem vas opozoril na pohujšanje,« je rekel župnik z resnim in žalostnim glasom; »večkrat sem vas kot dušni pastir prosil, da bi storili kaj. Jeseni naj bi prišli misijonarji v Šmarje. Dokler pa je to gnezdo greha med nami, dokler sme grofov jagar brez kazni ljudi zapeljevati, tako dolga misijon ne more uspeti.«